

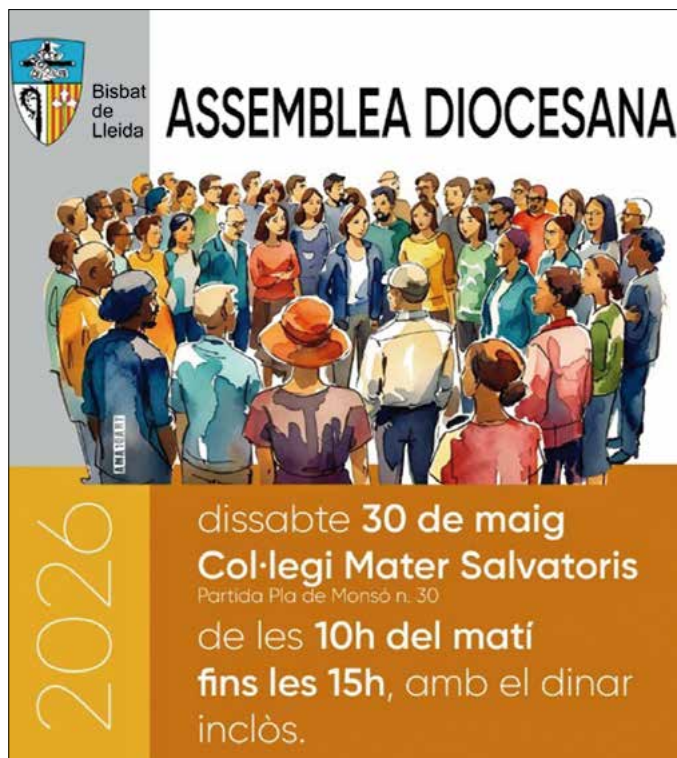
CAMINS OBERTS

Al maig, cada dia un raig

Estimats diocesans,

Tots som convidats a viure l'Assemblea diocesana. És un moment important que s'ha preparat amb molta estima des del Consell Pastoral Diocesà. Tots estem en missió i tots som missió. Els delegats diocesans, juntament amb els laics i els preveres referents dels arxiprestats, han esbossat els quatre pilars a partir dels quals girarà la nostra jornada, a saber: l'acompanyament, la vida espiritual, la formació i les estructures eclesials. El document de treball previ ens ha d'ajudar a viure amb entusiasme aquest encontre. Confiam plenament que l'Esperit Sant, que no ha deixat mai d'acompanyar les nostres passes, ens regalarà un encontre ple de fruits i ben fecund. L'Assemblea pretén ser una bona expressió de germanor, d'oració, de debat i, sobretot, de discerniment. Vet aquí el motiu que ens serveix avui per rescatar aquesta dita: «Al maig, cada dia un raig».

El canvi climàtic ha trastocat algunes dites, però sabem que el bon pagès, observador meticulós de la terra i del cel, és un bon intèrpret dels signes naturals; i, si ell ha forjat aquesta dita, és que té tota la seva validesa. Amb aquesta dita s'entenia que el do de la pluja, ni que fos poca, era prou beneficiós i satisfactori per als conreus. Quan això ho traslladem al camp de la missió, podeu ben imaginar que la pluja que esperem al nostre bisbat no és la de l'aigua, sinó la de la gràcia. Cada dia, l'Esperit ens inspira i ens mou a reconèixer que som a les mans de Déu, i que és la seva gràcia, és a dir, la seva bondat, la seva saviesa i la se-

va presència, la que inunda els nostres cors i els impulsa a ser espais d'acollida, de reconciliació i d'esperança.

Un factor clau en la nostra tasca missionera, que ve recolzat per la gràcia rebuda en els sagraments, té a veure amb la presència pública dels cristians. Tots som cridats a construir un teixit social segons el voler de Déu. Hem d'omplir-nos de l'Esperit per tal de situar Déu al centre de la nostra vida, rebre la seva pau i, així, esdevenir humils servidors del seu Regne. Si la missió es recolza en

les pròpies forces, parlem d'un veritable fracàs —us ho asseguro—. Avui necessitem viure una nova Pentecosta. A partir de la gràcia rebuda, els cristians podrem descobrir amb més claredat quin camí cal recórrer.

Estimats, l'Assemblea diocesana és un moment de l'Esperit i necessitem fer-nos-hi presents. L'evangelització ens convida a un exercici sempre renovat i esperançador. Som testimonis de la resurrecció. Elevem, doncs, el nostre cor al Déu de la vida. Alcem la nostra mirada per contemplar el misteri del lliurament de Jesucrist. Tinguem, sobretot, una experiència sincera i profunda de l'Esperit, per esdevenir testimonis humils de pau, alegria i proximitat. Siguem portadors, en la vida pública, del do d'una sincera proximitat per viure com a germans.

El discerniment, que va de bracet de la sinodalitat, ens convidarà a seguir essent receptors de l'Esperit de Déu, per tal de viure amb convicció la missió que se'ns ha donat, allunyant-nos de qualsevol tipus d'autoreferencialitat, manipulació o idea perversa que vulgui construir un «nosaltres» excloent.

Estimats, l'Assemblea diocesana ens convida a tots a seguir les passes de Jesucrist i del seu Esperit Sant, amb un estil senzill, serè i sostingut. Que la gràcia del bon Déu, el seu Esperit, ens faci fecunds col·laboradors de la missió de Jesús.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Simposi pels 80 anys de patronatge de la Verge Blanca a Lleida

L'Acadèmia Mariana va acollir, el dia 25 d'abril, el VI Simposi Marià dedicat a la Verge Blanca de l'Acadèmia, en el marc de la commemoració del 80è aniversari del seu patronatge sobre Lleida. La jornada va reunir nombrosos fidels i estudiosos en una cita de reflexió, pregària i aprofundiment en la figura de Maria. El bisbe Daniel va inaugurar l'acte, que va comptar amb la ponència d'Agustín González, sacerdot de la diòcesi de Getafe i doctor en Teologia Bíblica per la Pontificia Universitat Gre-

goriana, que va centrar la seva ponència en el paper maternal de Maria en la història de la salvació.

Durant la jornada, també es va celebrar l'Eucaristia a l'Oratori de la Verge Blanca, que es va cloure amb el cant dels goigs a la patrona, així com una taula rodona amb diversos preveres de la diòcesi per aprofundir en la dimensió teològica i pastoral de la devoció mariana. El simposi va comptar amb una notable assistència, superant l'aforament previst.

CAMINOS ABIERTOS

Agua de mayo, pan para todo el año

Estimados diocesanos,

Todos estamos invitados a vivir la Asamblea diocesana. Es un momento importante que se ha preparado con mucho cariño desde el Consejo Pastoral Diocesano. Todos estamos en misión y todos somos misión. Los delegados diocesanos, junto con los laicos y los presbíteros referentes de los arcepastazgos, han esbozado los cuatro pilares a partir de los cuales girará nuestra jornada, a saber: el acompañamiento, la vida espiritual, la formación y las estructuras eclesiales. El documento de trabajo previo nos ha de ayudar a vivir con entusiasmo este encuentro. Confiamos plenamente en que el Espíritu Santo, que nunca ha dejado de acompañar nuestros pasos, nos regalará un encuentro lleno de frutos y muy fecundo. La Asamblea pretende ser una buena expresión de fraternidad, de oración, de debate y, sobre todo, de discernimiento. He aquí el motivo que nos sirve hoy para rescatar este dicho: «Agua de mayo, pan para todo el año».

El cambio climático ha trastocado algunos dichos, pero sabemos que el buen campesino, observador metódico de la tierra y del cielo, es un buen intérprete de los signos naturales; y, si él ha forjado este dicho, es que tiene toda su validez. Con este dicho se entendía que el don de la lluvia, aunque fuera poca, era suficientemente beneficioso y satisfactorio para los cultivos. Cuando esto lo trasladamos al campo de la misión, podéis imaginar que la lluvia que esperamos en nuestro obispado no es la del agua, sino la de la gracia. Cada día, el Espíritu nos inspira y nos mueve a reconocer que estamos en las manos de Dios, y que es su gracia, es decir, su bondad, su sabiduría y su presencia, la que inunda nuestros corazones y los impulsa a ser espacios de acogida, de reconciliación y de esperanza.

Un factor clave en nuestra tarea misionera, que viene respaldado por la gracia recibida en los sacramentos, tiene que ver con la presencia pública de los cristianos. Todos estamos llamados a construir un tejido social según la voluntad de Dios. Debemos llenarnos del Espíritu para situar a Dios en el centro de nuestra vida, recibir su paz y, así, convertirnos en humildes servidores de su Reino. Si la misión se apoya en las propias fuerzas, hablamos de un verdadero fracaso —o lo aseguro—. Hoy necesitamos vivir una nueva Pentecostés. A partir de la gracia recibida, los cristianos podremos descubrir con más claridad qué camino hay que recorrer.

Queridos, la Asamblea diocesana es un momento del Espíritu y necesitamos hacernos presentes en ella. La evangelización nos invita a un ejercicio siempre renovado y esperanzador. Somos testigos de la resurrección. Elevemos, pues, nuestro corazón al Dios de la vida. Alcemos nuestra mirada para contemplar el misterio de la entrega de Jesucristo. Tengamos, sobre todo, una experiencia sincera y profunda del Espíritu, para convertirnos en testigos humildes de paz, alegría y proximidad. Seamos portadores, en la vida pública, del don de una sincera proximidad para vivir como hermanos.

El discernimiento, que va de la mano de la sinodalidad, nos invitará a seguir siendo receptores del Espíritu de Dios, para vivir con convicción la misión que se nos ha dado, alejándonos de cualquier tipo de autorreferencialidad, manipulación o idea perversa que quiera construir un «nosotros» excluyente.

Queridos, la Asamblea diocesana nos invita a todos a seguir los pasos de Jesucristo y de su Espíritu Santo, con un estilo sencillo, sereno y sostenido. Que la gracia del buen Dios, su Espíritu, nos haga fecundos colaboradores de la misión de Jesús.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

«Escoltar i cuidar és l'exemple que vols donar»

El dia 26 d'abril, la ciutat de Lleida va acollir l'Assemblea d'Infants del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya (MIJAC), amb la participació de 50 infants i 15 animadors, representants dels diferents centres del Moviment. Durant la trobada es va presentar el nou lema, «Escoltar i cuidar és l'exemple que vols donar», que es

va proposar per treballar al llarg dels pròxims dos cursos. Des de fa més de 30 anys, els infants del MIJAC trien cada dos anys el lema de la campanya que orienta les activitats que es duen a terme setmanalment als centres.

L'Assemblea va ser preparada i liderada pels set infants de l'equip CAJIM (Àngel, Blau, Arnau i Alba, de Lleida, i Diego, Leire i Noemí, de Barcelona). La jornada va esdevenir una diada plena de jocs, activitats i espais de revisió de la feina feta durant els dos cursos anteriors. També es va aprofundir en la reflexió a partir de l'evangeli dels deixebles d'Emmaús (Lc 24,13-35), que va servir de fil conductor per escollir el nou lema.

El treball es va organitzar en sis grups, cadascun dinamitzat per un infant del CAJIM i acompanyat per dos animadors, des d'on es van elaborar diverses propostes de lema després del procés de revisió i reflexió. A la tarda, els infants van celebrar l'assemblea final, on van escollir el nou lema de la campanya, per retornar a les respectives diòcesis amb el compromís de compartir la notícia amb la resta d'infants del MIJAC i de preparar les accions i celebracions dels pròxims cursos.

Lleida celebra amb ofrenes la Mare de Déu de Montserrat

La Catedral de Lleida va acollir, aquest 27 d'abril, una nombrosa participació de fidels amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya. Al llarg de tota la jornada, centenars de persones van participar en la tradicional ofrena de flors i ciris davant l'altar dedicat a la Moreneta, en una celebració que es consolida any rere any.

El temple va romandre obert ininterrompudament de les 9 del matí a les 9 del vespre per facilitar

la participació dels devots. Es van celebrar dues eucaristies al matí, una a la capella, i una altra a l'altar major, amb el preceptiu cant del *Violai*. Per la seva part, el bisbe Daniel va presidir, ja a la tarda, la seva primera missa montserratina a Lleida.

Per la seva part, nens i nenes d'infantil i primària dels col·legis Mater Salvatoris i Institució Lleida van participar en ofrenes a la Mare de Déu de Montserrat a la parròquia lleidatana dedicada a aquesta advocació.

Celebració de la Pasqua del Malalt

L'església de Sant Antoni M. Claret va cloure, el passat dissabte 25 d'abril, la celebració de la Pasqua del Malalt amb l'administració del sagrament de la Unció dels Malalts.

Durant l'Eucaristia, Mn. Víctor Martínez, rector de la parròquia, va explicar el significat d'aquest sagrament, que aporta consol i esperança a qui el rep. Va aclarir que no és exclusiu de persones en perill de mort, sinó que el pot rebre tothom que ho consideri necessari per motius de malaltia, vellesa o necessitat espiritual,

i que es pot rebre més d'una vegada.

En un ambient de recolliment i pregària, els fidels que ho van desitjar es van acostar a l'altar per ser ungits al front i als palmells amb l'Oli dels Malalts. A aquelles persones amb dificultats de mobilitat, se'ls va administrar el sagrament al mateix lloc on es trobaven. Aquest sagrament també va ser administrat a les persones que ho van voler de les quatre residències

d'avis del barri de Balàfia, en el marc del servei religiós setmanal que la parròquia hi ofereix.

Trobades dels dos arxiprestats de Lleida ciutat

Es dos arxiprestats de la ciutat de Lleida, Verge Blanca i Sant Anastasi, van celebrar dues trobades el darrer cap de setmana d'abril que, des de perspectives complementàries, suposen posar en relleu la importància de continuar enfortint

la comunió eclesial, la participació i l'esperit sinodal a les parròquies de la diòcesi.

D'una banda, el dissabte 25 d'abril, l'arxiprestat Verge Blanca va reunir 45 membres dels consells parroquials de les onze parròquies que en formen part, en una trobada celebrada als locals de la parròquia de la Mercè. La sessió, de dues hores i mitja de durada, es va iniciar amb una estona prolongada de pregària i va continuar amb una xerrada a càrrec de l'arxipreste, Mn. Carles Santmartín, sobre el tema «Què és i què

no és el discerniment comunitari?». L'endemà, diumenge 26 d'abril, l'arxiprestat Sant Anastasi va reprendre una iniciativa de convivència que havia quedat interrompuda per la pandèmia amb una trobada festiva al Castell de la Saira, sota el lema «Som comunitat. Celebrem-ho». Una trentena de persones de les parròquies de l'arxiprestat van compartir el dinar i una estona de lleure, amb activitats lúdiques pensades per aprofundir en el coneixement mutu i en la realitat de l'arxiprestat, del bisbat i de la ciutat.

25 anys de l'ordenació episcopal del bisbe emèrit Joan

Monsenyor Joan Piris, bisbe emèrit de Lleida va celebrar, el passat 28 d'abril, els 25 anys de la seva ordenació episcopal. Nascut el 1939, i ordenat prevere el 1963, va desenvolupar el seu ministeri a l'arxidiòcesi de València durant dècades, especialment en l'àmbit de la pastoral familiar, la catequesi i la formació de laics. L'any 2001, Joan Pau II el nomenà bisbe de la Diòcesi de Menorca, on va exercir fins al 2008, quan el papa Benet XVI el traslladà a Lleida com a bis-

be titular. Durant el seu episcopat lleidatà (2008-2015), destacà pel seu estil pastoral proper, pel foment de la corresponsabilitat laical i per una insistència constant en una Església oberta al diàleg i compromesa amb els més vulnerables, amb l'impuls de les Llars del Seminari.

El 2015, en complir els 75 anys, el papa Francesc li acceptà la renúncia, passant a ser bisbe emèrit. Actualment resideix a la Casa Sacerdotal de Lleida i encara manté una intensa vida intel·lectual i pastoral.

Aplec de Sant Marc a Sant Salvador

L'ermita de Sant Salvador d'Irgo va tornar a acollir, aquest 25 d'abril, el tradicional Aplec de Sant Marc, una de les cites més arrelades del calendari festiu d'alguns pobles de l'antic terme de Llesp, actualment integrats al municipi del Pont de Suert.

És un dels primers aplecs de primavera, una diada profundament arrelada que marca l'inici d'aquest cicle de trobades que uneixen territori,

memòria i comunitat. Com cada any, l'aplec va reunir veïns i veïnes de Llesp, Iran, Irgo, Igüerri i Gotarta, que van compartir aquesta jornada tradicional en un indret privilegiat, considerat un autèntic balcó obert als Pirineus.

D'altra banda, la partida de Butsènit va acollir, com cada primavera, l'Aplec de famílies del Col·legi Episcopal, una trobada que reuneix la comunitat educativa en un ambient fes-

tiu i de convivència i que enguany va aplegar 450 persones.

REFLEXIONS

La pregària, aliment de l'ànima (i II)

Les formes essencials de pregària, segons la seva finalitat, són la benedicció i l'adoració, la pregària de petició i d'intercessió, l'acció de gràcies i la lloança. No només hem de demanar per nosaltres, l'oració d'intercessió és demanar a favor d'un altre.

La pregària traspasa les fronteres del temps i de l'espai. El pare Àngel Peña ens exhorta a pregar per tots els nostres avantpassats i familiars, presents i futurs. Pregar pels altres és la primera manera d'estimar-los. També pregunten per nosaltres els sants del Cel. Com afirma sant Tomàs d'Aquino: «L'oració intercessora dels sants que són al cel és més abundant com més perfecta és la seva caritat i és més eficaç com més gran és el grau d'unió amb Déu».

On podem pregar? Podem parlar amb Jesús davant del Sagrari, però també podem parlar amb Ell en qualsevol espai, per exemple, en un lloc recollit de la nostra llar. La pregària no ens exigeix interrompre les nostres tasques, podem convertir la nostra feina i tota la nostra vida en una pregària. Només cal elevar la nostra ànima i dir-li: Senyor t'estimo. Confio en tu.

Jesús ens diu com pregar: amb fe, confiança i perseverança i en actitud de recolliment. «Quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca't hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més secrets; i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà» (Mt 6,6).

El pare dominic Carlos Oloriz expressa que la vida del cristià ha d'estar en tots els moments impregnada per la pregària: en els moments d'alegria, de dolor i de malaltia. Ens exhorta a convertir la nostra vida en pregària. A transformar totes les coses de la nostra vida, tant les alegres com les tristes, en pregària i comunicació amb Déu.

«La pregària és la millor arma que tenim; és la clau del cor de Déu» (sant Pius de Pietrelcina).

Mercedes Campos
Restauradora i catequista

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 19,1-8 / SI 67 / Jo 16,29-33]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí.

19. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / SI 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant

Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciríaca.

20. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / SI 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / SI 15 / Jo 17,20-26]. Sant Cristòfor Ma-

gallanes i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; santa Virgínia, viuda.

22. □ Divendres [Fets 25,13-21 / SI 102 / Jo 21,15-19]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / SI 10 / Jo 21,20-25]. Sant Desi-

deri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (litúrgia de les hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / SI 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

El dia de l'Ascensió era una festa molt viscuda als nostres pobles abans que passés a ser celebrada el diumenge següent. Per una banda, l'Ascensió representa el punt final de tota una vida dedicada al Pare, d'una vida de fidelitat total a Déu. Per això la segona lectura parla del *Pare que ressuscità el Crist d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i les qui tenen autoritat, poder o senyoria en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus.* L'Ascensió de Crist, doncs, és el reconeixement de la seva sobirania sobre tota la creació com a fruit de la seva entrega plena a Déu. Però ara que ha acabat la seva presència física entre nosaltres, comença el temps de l'Església. Per això a la primera lectura hem escoltat: *Quan vindrà l'Esperit Sant sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.* Aquest és l'encàrrec que fa Jesús als seus apòstols abans de tornar al Pare. A continuació diu el llibre dels Fets: *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista.* Els apòstols queden bocabadats *mirant com Jesús se n'anava* i llavors uns àngels els diuen: *Per què esteu mirant al cel?* Ara és l'hora de portar endavant el missatge de Jesús a tots els pobles. És el mateix que hem escoltat a l'evangeli: *Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Trobem la síntesi dels dos aspectes de l'Ascensió: plena autoritat de Crist sobre totes les coses i la missió de l'Església, és a dir, de tots nosaltres d'anar a convertir tots els pobles i a ensenyar-los el missatge de Jesús. Però no tinguem por, no estem sols; Crist no s'ha desentès de nosaltres: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* I a més rebrem la força de l'Esperit: què ens pot faltar?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»